

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci žalobcu **J. K.**, bytom ul. M., B., zastúpeného Mgr. Pavlom Hosom, advokátom so sídlom Bratislava ul. Jasovská č. 23, proti žalovanému **Ministerstvu obrany Slovenskej republiky**, ul. Kutuzovova č. 8, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o výške odchodného, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. júna 2011, č. k. 1S 204/2010-41, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 2. júna 2011, č. k. 1S 204/2010-41, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo KaVSÚ-5-47-2/2010 zo dňa 8. júna 2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia v Bratislave zo dňa 19. apríla 2010 číslo VÚSZ-65401040311201/4, ktorým bolo žalobcovi podľa § 33 ods. 1 písm. c/, § 33 ods. 2, § 34 ods. 3 a § 36 zákona č. 328/2002

Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) priznané odchodné vo výške 2606,47 Eur.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že služobný pomer žalobcu sa skončil dňa 25. februára 2010 na základe personálneho rozkazu riaditeľa personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 697 zo dňa 8. februára 2010. Na základe výkazu doby trvania služobného pomeru krajský súd zistil, že žalobcov služobný pomer profesionálneho vojaka ku dňu skončenia služobného pomeru trval v obdobiach od 3. apríla 1986 do 31. marca 1998 ako základná vojenská služba, od 1. decembra 1995 do 31. januára 1997 ako ďalšia štátna služba, od 18. októbra 2000 do 17. novembra 2000 ako zdokonaľovacia služba a od 27. novembra 2000 do 25. februára 2010 ako dočasná štátna služba, spolu toto obdobie predstavuje 12 rokov, 5 mesiacov a 27 dní. Žalobca namietal, že v „Návrhu na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru“ je uvedené, že služobný pomer trval 15 rokov, 11 mesiacov a 21 dní a že posúdenie nároku na odchodné a jeho výšku je rozhodujúca práve táto doba. Túto námietku krajský súd nepovažoval za opodstatnenú, lebo rozhodujúcim podkladom pre výšku odchodného sú hodnoverným spôsobom preukázané doby trvania služobného pomeru žalobcu u žalovaného, a to doklady o prijatí do služobného pomeru a jeho ukončení, ktoré sú súčasťou osobného spisu žalobcu. Žalobca inú dobu trvania služobného pomeru než tú, ktorá je vykázaná v osobnom spise nepreukázal a ani nenamietal. Krajský súd preto rozhodnutie žalovaného považoval za zákonné.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním. Namietal, že odvolací správny orgán nevyužil všetky možnosti na svoje tvrdenie, že „sa jedná o inú zrejmu nesprávnosť, t.j. zrejmu chybu v písaní alebo chybu v počtoch spôsobenú vecne príslušným spracovateľom predmetného návrhu na prepustenie zo služobného pomeru profesionálneho vojaka“. K potvrdeniu, vyvráteniu alebo objasneniu výpočtu času trvania služby 15 rokov, 11 mesiacov a 21 dní, si nevyžiadal stanovisko spracovateľa a predkladateľa návrhu na prepustenie zo dňa 11. decembra 2009. Skutočnosť, že išlo o správny výpočet času trvania služby nad 15 rokov potvrdil i Personálny úrad Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky Liptovský Mikuláš v Personálnom rozkaze riaditeľa personálneho úradu č. 697 z 8. februára 2010. Podľa názoru žalobcu malo byť do času trvania služby pre účely výpočtu výsluhového dôchodku a odchodného jednoznačne priznané obdobie 15 rokov, 11 mesiacov

a 21 dní. Žiadal preto aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a žalobcovi v prípade úspechu priznal trovy právneho zastupovania v odvolacom konaní vo výške 75,48 €.

Žalovaný žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že žalobca v odvolaní k meritu veci neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dĺžka trvania služobného pomeru je preukázaná jednoznačne Výkazom doby trvania služobného pomeru z 25. februára 2010, ktorý žalobca 25. februára 2010 podpísal. Z výkazu doby trvania služobného pomeru vyplýva, že žalobcov služobný pomer profesionálneho vojaka ku dňu skončenia služobného pomeru podľa započítateľných dôb služobného pomeru na účely výsluhového zabezpečenia bol v I. časti výkazu vykázaný takto: základná vojenská služba od 3. apríla 1986 do 31. marca 1988 v trvaní 1 rok, 11 mesiacov, 28 dní, ďalšia štátna služba od 1. decembra 1995 do 31. januára 1997 v trvaní 1 rok, 2 mesiace, 0 dní, zdokonaľovacia služba od 18. októbra 2000 do 17. novembra 2000 v trvaní 0 rokov, 1 mesiac, 0 dní a dočasná štátna služba od 27. novembra 2000 do 25. februára 2010 v trvaní 9 rokov, 2 mesiace 29 dní, spolu celkovo v trvaní 12 rokov, 5 mesiacov a 27 dní. V časti II. Výkazu – zvýhodnene započítateľné doby výkonu funkcií a služieb je evidovaná žalobcova doba výkonu služby v zahraničí v zmysle § 59 ods. 1 písm. c/ zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého sa na vznik nároku na výsluhový príspevok, výsluhový dôchodok a invalidný výsluhový dôchodok doba výkonu služby v zahraničí započítava zvýhodnene tak, ako to vo svojej pôsobnosti ustanovil minister obrany Slovenskej republiky rozkazom č. 23/2004 o zvýhodnenom započítaní doby výkonu služby. Za dobu výkonu služby v zahraničí uvedenú vo výkaze doby trvania služobného pomeru v časti II. sa žalobcovi súhrnne započítala doba v trvaní 1 rok, 4 mesiace a 2 dni. S poukazom na uvedené započítateľné doby na účely výsluhového zabezpečenia v žalobcovom prípade sú súhrnne evidenčné preukázané doby v trvaní 13 rokov, 9 mesiacov a 29 dní. Zvýhodnene započítavaná doba však nemá vplyv na odchodné, pretože pri vymeraní odchodného je zvýhodnený zápočet výkonu služby vylúčený. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o priznaní výšky odchodného, pre výšku ktorého žalovaný zhodnotil reálnu skutočnú dobu trvania profesionálnej služby žalobcu, evidovanú vo výkaze doby trvania služobného pomeru na účely výsluhového zabezpečenia.

Medzi účastníkmi konania bola sporná výška odchodného za dobu trvania služobného pomeru, keď žalobca tvrdil, že žalovaný mu na účely odchodného mal započítať dobu trvania služobného pomeru v počte 15 rokov 11 mesiacov a 21 dní tak ako bolo uvedené v návrhu na prepustenie zo služobného pomeru zo dňa 11. decembra 2009 a nie iba 12 ukončených rokov.

Podľa § 33 ods. 2 zákona odchodné podľa odseku 1 patrí policajtovi alebo profesionálnemu vojakovi, ak jeho služobný pomer trval najmenej päť rokov, vo výške jednonásobku základu podľa § 60 a zvyšuje sa za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru o jednu polovicu základu podľa § 60 najdlhšie však do 30 rokov trvania služobného pomeru.

Podľa § 59 ods. 1 zákona minister môže vo svojej pôsobnosti ustanoviť, že sa na vznik nároku na výsluhový príspevok, výsluhový dôchodok a invalidný výsluhový dôchodok započítava zvýhodnene

- a) doba výkonu funkcií výkonných letcov,
- b) doba výkonu funkcií osobitnej povahy alebo osobitného stupňa nebezpečnosti,
- c) doba výkonu služby v zahraničí,
- d) doba výkonu mimoriadnej služby v čase vojny alebo vojnového stavu.

Podľa § 59 ods. 2 zákona minister môže vo svojej pôsobnosti ustanoviť rozsah zvýhodneného započítania podľa odseku 1, najviac však dvojnásobkom skutočnej doby výkonu týchto funkcií.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že zvýhodnené započítanie dôb služobného pomeru podľa § 59 zákona je možné len na účely posúdenia vzniku nároku na výsluhový príspevok,

výsluhový dôchodok a invalidný výsluhový dôchodok, nie však na účely odchodného. Rozhodujúcim podkladom pre výšku odchodného sú preukázané doby trvania služobného pomeru žalobcu .

Žalobca dňa 25. februára 2010 bez akýchkoľvek pripomienok a výhrad vlastnoručne podpísal výkaz doby trvania služobného pomeru na účely výsluhového zabezpečenia, v ktorom sú pod bodom I. vykázané doby trvania služobného pomeru s uvedením druhu služby, doby služby od-do s konkretizáciou rokov, mesiacov a dní trvania služby. Pod bodom II. výkazu sa uvádzajú zvýhodnene započítateľné doby výkonu funkcií. Práve uvedený výkaz je hodnoverným a námietkami žalobcu nespochybneným podkladom pre výpočet a určenie výšky odchodného žalobcu.

Ani v správnom konaní ani v konaní súdnom žalobca netvrdil, že by vykonával službu vojaka v iných obdobiach ako sú vykázané v jeho osobnom spise (viď uvedené vyššie). Žalobca si pritom musí byť sám vedomý, v ktorých dobách skutočne vykonával vojenskú službu. Námietka žalobcu o nesprávnom určení doby trvania služobného pomeru bez hodnoverného preukázania ďalšej doby trvania služobného pomeru je preto právne irelevantná a na tejto skutočnosti by nemohla zmeniť ani prípadná výpoveď žalobcom spomínaného spracovateľa návrhu na jeho prepustenie zo služobného pomeru.

Nesprávne uvedená doba služby v návrhu na prepustenie nie je pre posúdenie nároku na odchodné a jeho výšku podstatná. Rozhodujúce je skutočné trvanie služobného pomeru bez zvýšenia o tzv. zvýhodnené hodnotenie niektorých dôb služby. Pokiaľ žalobca namietal, že správnosť vykázania doby služby v návrhu na prepustenie zo služobného pomeru je potvrdená personálnym rozkazom č. 697 z 8. februára 2010, toto jeho tvrdenie nie je pravdivé, lebo odôvodnenie personálneho rozkazu sa týka len dôvodu prepustenia podľa § 72 ods. 1 písm. o/ zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom krajského súdu, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a v plnom rozsahu sa pripája k dôvodom uvedených v rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré si v plnom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Odvolací súd nezistil dôvody, ktoré by spochybnili vecnú správnosť rozsudku, a preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. septembra 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská